

[Finansministeren]

kan forventes at foreligge inden udgangen af denne måned.

Jeg kan være enig i, at debatten om kontrol og sikkerhed med det offentlige EDB-systemer bør føres på et sagligt plan og ud fra kendskab til foreliggende resultater fra undersøgelser vedrørende kontrol- og sikkerhedsforanstaltninger. Jeg vil derfor lade administrationsdepartementets endelige rapport offentliggøre.

Til *socialministeren* (9/11 78) af:

Voigt (FP):

»Vil ministeren drage omsorg for, at pædagogtimerne i den århusianske børnehave »Højlyngen« bliver bragt tilbage til niveauet, som det var, før pædagogerne tiltuskede sig flere pædagogtimer ved at misbruge børns CPR-numre, eller endnu længere ned?«
(Spm. nr. 207).

Begrundelse.

Det fremgår af Morgenavisen Jyllands-Posten den 9. november 1978, at pædagogerne i den nævnte børnehave har brugt børns CPR-numre i et fagpolitisk spil udelukkende med det sigte at få ansat flere pædagoger.

Derudover fremgår det af artiklen, at børnenes forældre ikke var orienteret om, at deres børn skulle lide af forskellige former for karaktersvigt, såsom manglende koncentrationsevne, utidig vandladning, kontaktsværligheder m. m. Ja, selv formanden for børnehaven blev så chokeret, at han nedlagde sin post med øjeblikkelig virkning.

Den slags udnyttelse hverken kan eller skal vi acceptere. Jeg går derfor ud fra, at ministeren vil anmode de århusianske myndigheder om, at de overflødige pædagoger – gerne dem alle sammen – bliver fyret.

Besvarelse (15/11 78):

Socialministeren (Erling Jensen):

Efter bistandsloven er fastsættelse af antallet af pædagogtimer i den enkelte daginstitution et spørgsmål, som alene hører under den pågældende kommunalbestyrelse. Der er således ingen adgang for centrale myndigheder til at gribe ind over for det antal pædagogtimer, man i Århus kommune har fundet rimeligt for børnehaven »Højlyngen«.

Det tilføjes, at jeg er bekendt med, at indenrigsministeren i sin besvarelse af et spørgsmål om den samme sag vil kommentere anvendelsen af CPR-numre.

Til *ministeren for skatter og afgifter* (9/11 78) af:

Ernst Schmidt (FP):

»Kan en landbrugsejendom, der opfylder alle landbrugslovens restriktive krav og bestemmelser, blive vurderet til beskatning som en villa, selv om ejendommen ikke kan sælges til dette formål?«
(Spm. nr. 210).

Begrundelse.

I Berlingske Tidendes boligsektion den 26. oktober 1978 behandles emnet, som mange er blevet usikre over for.

For at klarlægge problemet er spørgsmålet stillet.

Besvarelse (17/11 78):

Ministeren for skatter og afgifter (Anders Andersen):

Statsskattedirektoratet har i vedlagte skrivelse nærmere redegjort for den fremgangsmåde, der følges ved ansættelsen af såvel ejendomsværdi som grundværdi, der sker uafhængigt af hinanden i overensstemmelse med vurderingslovens bestemmelser herom.

Som det fremgår af statsskattedirektoratets skrivelse, vil det være afgørende for fordeling af ejendoms- og grundværdi henholdsvis på stuehuset med tilhørende grund og have og på den øvrige ejendom, om ejendommen faktisk kan anses for at være anvendt til landbrug uanset størrelsen af det til ejendommen hørende areal, og uanset om beboelsen spiller en væsentlig rolle for ejendommens samlede værdi.

Denne praksis for afgrænsningen af, for hvilke ejendomme der skal ansættes stuehusværdi, er en ændring i forhold til den tidligere gældende og har medført, at der i langt flere tilfælde skal ansættes stuehusværdi.

Det er ikke muligt på baggrund af det i Berlingske Tidendes boligsektion den 26. oktober 1978 anførte, der angives som begrundelse for det stillede spørgsmål, at udtale noget om årsagen til den manglende selvstæn-